

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 16 juli 1998

Nr 532—534

INNEHÅLL

Nr		Sidan
532	Lag om skatteredovisning	1551
533	Lag om ändring av 124 § inkomstskattelagen	1559
534	Lag om skogsvårdsföreningar	1560

Nr 532

Lag

om skatteredovisning

Given i Nådendal den 10 juli 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Till staten, kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningarna och skogscentralerna (*skattetagarna*) redovisas de skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighetsskatter, arbetsgivares socialskyddsavgifter och skogsvårdsavgifter (*skatter*) på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Om det i någon annan lag eller i en förordning som har givits med stöd av lag finns bestämmelser om redovisning som avviker från denna lag, tillämpas de i stället för denna lag.

Bestämmelserna i denna lag iakttas i tillämpliga delar vid redovisning av källskatt till kommunerna i landskapet Åland.

2 §

Redovisning enligt intag

Skattetagarnas andelar redovisas skatteårs-

vis av den skatt som influtit för varje skatteår, med avdrag för utbetalade återbäringar och till utlandet från Finland överförda skatter och med tillägg av till Finland från utlandet överförda skatter. Samtidigt betalas eller uppbärs skattetillägg, förseningsräntor och andra dröjsmålspåföljder samt räntor som hänför sig till skatten, vilka nedan i denna lag kallas skatter.

Från det belopp som skall redovisas till skattetagaren avdras före utbetalningen de av skattetagarna meddelade förskottsinnehållningarna, arbetsgivarnas socialskyddsavgifter och andra belopp som enligt bestämmelserna skall avdras, belopp som inte tidigare avdragits samt till samma eller någon annan skatt hänförbara belopp som skall återkrävas.

3 §

Redovisningstidpunkt

Redovisningarna görs och redovisningsbeloppen betalas månaden efter intagsperioden och den månad då återbäringarna har betalats. Intagsperiod är den kalendermånad under vilken de influtna medlen har registrerats på skatteuppbördsmyndighetens postgirokonto, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid redovisning av förskottsinnehållningar som skall betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms intagsperioden enligt de grunder som anges i 12 § 1—3 mom. lagen om förskottsuppbörd samt 5 § 1, 2, 4 och 5 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Under perioden anses också ha influtit de belopp för vilkas del skattetagarens individualiserande meddelanden under motsvarande period har anlänt till skatteverket.

Intagsperioden för fastighetsskatten börjar den sjunde dagen i varje kalendermånad och upphör den sjätte dagen i följande kalendermånad.

De redovisningar som avses i 2 och 3 mom. görs och de redovisade beloppen betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. Vederbörande ministerium bestämmer betalningstidpunkten.

4 §

Redovisningsgrund

De belopp som skall redovisas till varje skattetagare bygger på skattetagarnas utdelning för de respektive skatteåren, vilken bestäms på det sätt som föreskrivs i 2 och 3 kap.

Belopp som har influtit eller återbetalts innan utdelningen har fastställts behandlas i samband med motsvarande skatt för föregående skatteår. De redovisade beloppen rättas enligt utdelningen, när utdelningen har fastställts.

2 kap.

Redovisning enligt skattetagarnas debiteringsförhållanden

5 §

Utdelning vid förskottsuppbörden

Vederbörande ministerium fastställer för varje skatteår för att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts skall kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt försäkrads sjukförsäkringspremie de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla

vid beskattningen för skatteåret. Ministeriet fastställer också grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).

Utdelningen skall justeras, om förändringar i de tillgängliga beskattningsuppgifterna eller i de andra grunderna beräknas leda till en ändring av utdelningen så att förändringen väsentligt påverkar de belopp som skall redovisas eller har redovisats till skattetagarna. Om utdelningen förändras, rättas de skatter som dittills har redovisats för skatteåret att motsvara den nya utdelningen.

Innan utdelningen fastställs och justeras skall ministeriet höra kommunernas centralorganisation, Kyrkostyrelsen, det Ortodoxa kyrkosamfundets kyrkostyrelse och Folkpensionsanstalten.

6 §

Redovisning enligt debiteringen

Skatterna redovisas till skattetagarna på basis av utdelningen enligt debiteringsförhållandena, när beskattningen för skatteåret är slutförd. Den första redovisningen enligt debiteringen görs för den intagsperiod enligt 3 § 1 eller 3 mom. under vilken beskattningen har slutförts. I samband med denna redovisning rättas de redovisningar som har gjorts enligt 4 § 2 mom. och 5 § att motsvara utdelningen på basis av debiteringen.

Om det inte har föreskrivits särskilt om när beskattningen är slutförd, anses beskattningen vid tillämpningen av redovisningsbestämmelserna ha slutförts på förfallodagen för skatten eller dess första rat.

Om beskattningen av olika grupper av skattskyldiga slutförs vid olika tidpunkter, anses beskattningen vid tillämpningen av redovisningsbestämmelserna ha slutförts när beskattningen av den sista gruppen skattskyldiga har verkställts.

7 §

Rättelseredovisningar

Skattetagarnas utdelning rättas så att i dem inräknas också debiteringsändringar till skattetagarens för- eller nackdel och andra ökning och minskningar av andelarna. Med

undantag för den första rättelseredovisningen avdras från utdelningen också de skatter som inte har influtit, vilka behandlas som lika stora debiteringsändringar som belastar skattetagaren.

Den första rättelseredovisningen av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande och av skogsvårdsavgifterna görs den sjätte månaden efter den månad då beskattningen slutfördes. Den första rättelseredovisningen av fastighetsskatten görs den sjunde månaden efter den månad då beskattningen slutfördes. Den andra rättelseredovisningen görs ett år efter den första rättelseredovisningen. Senare rättelseredovisningar görs varje år i mars.

Utdelningen vid den första och andra rättelseredovisningen beräknas utgående från uppgifterna om debiteringar och intag under kalendermånaden före den månad som föregår redovisningsmånaden. Utdelningen vid senare rättelseredovisningar beräknas utgående från uppgifterna om debiteringar och intag under december året före redovisningsåret.

Vid rättelseredovisningen rättas de skatter som dittills redovisats för skatteåret så att de kommer att motsvara utdelningen vid rättelseredovisningen. Utdelningen vid rättelseredovisningen tillämpas från och med rättelseredovisningen.

8 §

Slutredovisning

Den sjunde rättelseredovisningen för ett skatteår är slutredovisning, och därefter görs för skatteåret i fråga inga redovisningar skatteårsvis.

9 §

Redovisning efter slutredovisningen

Belopp som för ett skatteår inflyter och återbetalas efter slutredovisningen behandlas i samband med redovisningarna för det skatteår för vilket slutredovisning följande gång skall göras. Dessa belopp redovisas i enlighet med den utdelning som tillämpas i redovisningarna för skatteåret i fråga.

Belopp som redovisas för ett skatteår för vilket slutredovisning redan har gjorts, behandlas inte på nytt vid senare slutredovisningar.

10 §

Beaktande av gottgörelse för bolagsskatt

I de debiteringsandelar som ligger till grund för den utdelning som tillämpas vid redovisningar enligt detta kapitel inräknas inte de gottgörelser för bolagsskatt enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/1988) som har räknats dividendtagarna till godo.

Från statens debiteringsandel avdras det sammanlagda beloppet av den gottgörelse för bolagsskatt som tillgodoräknats de skattskyldiga och som motsvarar den dividendinkomst som beskattas som kapitalinkomst.

De avdrag som skall göras från alla skattetagares debiteringsandelar beräknas så att den gottgörelse för bolagsskatt som räknas varje skattskyldig till godo på basis av den dividendinkomst som skall beskattas som förvärvsinkomst delas i förhållande till de skatter som debiterats på hans förvärvsinkomst, och de erhållna beloppen sammanräknas för varje skattetagare.

3 kap.

Redovisning av samfundsskatt

11 §

Samfundsskatt som skall redovisas

Inkomstskatt, förskott, komplettering av förskott och kompletteringsskatt (*samfundsskatt*) som betalts av samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen (1535/1992) och samfällda förmåner som avses i lagens 5 § redovisas till skattetagarna enligt den utdelning som anges i detta kapitel.

12 §

Skattetagargruppernas utdelning

För skatteåren 1999 och 2000 fördelas samfundsskatten så att statens utdelning är 57 procent, kommunernas utdelning 40 procent och församlingarnas utdelning 3 procent. De evangelisk-lutherska församlingarnas samfundsskatt är 99,92 procent och de ortodoxa församlingarnas samfundsskatt 0,08 procent av församlingarnas samfundsskatt.

För att bestämma den utdelning som skall tillämpas under skatteåret 2001 jämförs det

sammanlagda beloppet av de för år 2001 fastställda på statsandelarna inverkan utjämningsarna av statsandelarna på basis av skatteinkomsterna enligt 7 § lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996), med motsvarande sammanlagda belopp som erhålls om utjämningsarna beräknas utgående från beskattningsuppgifterna för skatteåret 1998. Om utjämningsarnas sammanlagda på statsandelarna inverkan belopp härvid blir större än om beskattningsuppgifterna för skatteåret 1998 hade använts, höjs statens utdelning, och kommunernas utdelning sänks. Om utjämningsarnas sammanlagda på statsandelarna inverkan belopp blir mindre än om beskattningsuppgifterna för skatteåret 1998 hade använts, sänks statens utdelning och kommunernas utdelning höjs. Utdelningsprocenterna enligt 1 mom. ändras så att beloppet av ändringen, om den tillämpades på de samfundsskatter som debiterats för skatteåret 1999, skulle motsvara den skillnad som jämförelsekalkylen enligt detta moment utvisar.

För att bestämma statens och kommunernas utdelning under skatteåren 2002 och 2003 tillämpas på motsvarande sätt 2 mom. med följande undantag:

1) för att bestämma utdelningen för skatteåret 2002 används beskattningsuppgifterna för skatteåret 1999 i stället för uppgifterna för skatteåret 1998 och de för skatteåret 2000 debiterade samfundsskatterna i stället för de för skatteåret 1999 debiterade samfundsskatterna,

2) för att bestämma utdelningen för skatteåret 2003 används beskattningsuppgifterna för skatteåret 2000 i stället för uppgifterna för skatteåret 1998 och de för skatteåret 2001 debiterade samfundsskatterna i stället för de för skatteåret 1999 debiterade samfundsskatterna, och

3) för att beräkna det belopp, med vilket de fastställda utjämningsarnas sammanlagda belopp skall jämföras, används som belopp för respektive kommuns samfundsskatt kommunens andel av samfundsskatten enligt den utdelning som senast fastställts i enlighet med 12 d § lagen om skatteuppbörd (611/1978).

Från och med skatteåret 2004 tillämpas den för skatteåret 2003 fastställda utdelningen.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. fastställer vederbörande ministerium varje år skattetagargruppernas utdelning under skat-

teåren 2001—2003, när utjämningsarna av statsandelarna på basis av skatteinkomsterna i enlighet med 7 § lagen om statsandelar till kommunerna har fastställts.

Till de samfundsskatter som tillfaller kommunerna och församlingarna läggs skatterna från de samfund som avses i 21 och 22 § inkomstskattelagen, så att kommunernas andel är 93,0233 procent och församlingarnas andel 6,9767 procent.

13 §

De enskilda kommunernas och församlingarnas utdelning

Kommunens utdelning bestäms skatteårsvis som en relativ andel av summan av den för respektive kommun enligt 2 mom. fastställda företagsverksamhetsposten och den enligt 4 mom. fastställda skogsposten i förhållande till summan av motsvarande tal för alla kommuner. Den evangelisk-lutherska församlingens utdelning bestäms på motsvarande sätt.

För varje samfund, med undantag för Forststyrelsen, uppdelas den för skatteåret påförda samfundsskatten, med avdrag för de gottgörelser för bolagsskatt enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt som tillgodoräknats dividendtagaren, i kalkyleringsposter för kommunernas företagsverksamhetsposter. Om ett samfund har driftställen endast i en kommun, läggs samfundets skatt till denna kommuns kalkyleringspost. Om samfundet har driftställen i flera kommuner, läggs samfundets skatt till dessa kommuners kalkyleringsposter i förhållande till antalet anställda vid samfundets driftställen per kommun. Skatterna för samfund som står i koncernförhållande enligt lagen om koncernbidrag vid beskattningen (825/1986) sammanräknas dock och läggs till de berörda kommunernas kalkyleringsposter i förhållande till antalet anställda vid de till koncernen hörande samfundens driftställen per kommun. Kommunernas andel av samfundsskatten enligt detta moment minus den skogsskatteandel som avses i 3 mom. delas upp i de enskilda kommunernas företagsverksamhetsposter i förhållande till de på detta sätt uträknade kalkyleringsposterna för respektive kommun (*företagsverksamhetspost*).

Kommunernas skogsskatteandel uträknas så att kommunernas genomsnittliga inkomst-

skatteprocent för skatteåret tillämpas på nettoinkomsten av skogsbruket i hela landet under skatteåret, från vilken har avdragits nettoinkomsten av skogsbruket under skatteåret för de skogsägare som under den övergångsperiod som avses i 140 § inkomstskattelagen alljämt skall beskattas för nettoinkomsten av skogsbruket som för förvärvsinkomst samt nettoinkomsten av skogar som ägs av kommuner och samkommuner (*skogsskatteandel*). Skogsskatteandelen är minst 5 och högst 15 procent av kommunernas samfundsskatt.

Kommunens *skogspost* beräknas utgående från de respektive kommunernas rotprisinposter. I denna grund inräknas även de på basis av den kalkylerade nettoinkomsten av skogsbruket uppskattade uteblivna rotprisinkomsterna för skogsmark inom lagstadgade naturskyddsområden samt för skogsmark på statens mark som omfattas av skyddsprogrammet för gamla skogar och för skogsmarker på privat mark som den 1 januari 1998 varit inom området av samfälliga skogar i Kuusamo. De uppskattade uteblivna inkomsterna beaktas dock endast när den kalkylerade virkesavkastningen av skogsmarkerna i fråga inom kommunens område sammanlagt uppgår till minst 1 000 skattekubikmeter. Skogsskatteandelen plus de samfundsskatter som påförts Forststyrelsen delas upp i skogsposter för de enskilda kommunerna i förhållande till kommunernas på detta sätt uträknade kalkyleringsposter.

14 §

Fastställande av de enskilda kommunernas och församlingarnas utdelning

Vederbörande ministerium fastställer för varje skatteår de preliminära och slutliga grunderna för beräkning av kommunens utdelning av samfundsskatterna till kommunerna och grunderna för beräkning av den evangelisk-lutherska församlingens utdelning av samfundsskatterna till församlingarna efter att ha hört kommunernas centralorganisation och Kyrkostyrelsen.

Beräkningsgrunderna enligt 13 § för den preliminära utdelningen fastställs och justeras enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

Utdelningen rättas till den slutliga utdelningen för skatteåret som avses i 13 § före utgången av januari det år som följer efter

det år då den regelmässiga beskattningen för skatteåret har färdigställts.

Om utdelningen ändras, rättas de skatter som dittills redovisats för skatteåret så att de motsvarar den nya utdelningen.

15 §

Samfundsskatt till kommunerna i landskapet Åland

Samfundsskatter som tillkommer kommunerna i landskapet Åland skall redovisas separat från övriga samfundsskatter, varvid utöver de särskilt bestämda grunderna i tillämpliga delar skall iaktas bestämmelserna i detta kapitel. Vid redovisningen skall i övrigt förfaras enligt denna lag.

16 §

Redovisning per skatteår

Efter det sjunde kalenderåret efter skatteåret görs för skatteåret i fråga inga redovisningar per skatteår. De samfundsskatter som flyter in och återbetalas för skatteåret i fråga redovisas enligt utdelningen för det äldsta skatteår som redovisas skatteårsvis.

4 kap.

Ränta

17 §

Ränta på rättelseredovisningar

Med undantag för den första rättelseredovisningen uppbärs vid rättelseredovisningarna ränta på de skatter som har redovisats till skattetagarna till för stort belopp, och betalas ränta på de skatter som skattetagarna inte har fått vid rätt tidpunkt.

Vid den andra rättelseredovisningen räknas räntan på de skillnader som uppstår när man från de skatter som vid månadsredovisningarna har redovisats till skattetagaren drar av de skatter som skulle ha redovisats till skattetagaren om man vid månadsredovisningarna hade använt den utdelning som fastställts vid rättelseredovisningarna. Vid beräkning av räntan anses månadsredovisningarna ha blivit gjorda med 30 dagars intervall.

Vid senare rättelseredovisningar beräknas räntan på den skillnad som uppstår när man

från de skatter som vid den föregående rättelseredovisningen redovisades till skattetagaren drar av de skatter som skulle ha redovisats till skattetagaren om man vid denna rättelseredovisning hade använt utdelningen enligt den senaste rättelseredovisningen. De perioder som används vid ränteberäkningen är 30 dagar och ett år.

18 §

Ränta i särskilda fall

Av skattetagaren uppbärs eller åt denna betalas ränta också i det fall att redovisningen har varit felaktig, att skattetagaren har beviljats anstånd med återkravet av en redovisad skatt, att det belopp som skall uppbäras av skattetagaren med stöd av 20 § har överförts att uppbäras i samband med följande månadsredovisning eller att det före redovisningen till skattetagaren annars har betalats eller denna annars har betalt skatter som skall behandlas vid redovisningarna. Vid beräkning av antalet räntedagar anses månaden ha 30 dagar och året 360 dagar.

De räntor som avses i denna paragraf behandlas inte på nytt i rättelse- eller slutredovisningarna.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om beräkning av de räntor som avses i denna paragraf och om sådan betalning som sker före redovisningen av skatter som skall behandlas vid redovisningen.

19 §

Räntesats

Den ränta som skall användas vid redovisningarna beräknas som en årlig ränta. Räntesatsen är den av Finlands Bank årligen fastställda referensräntan.

På en skatt i fråga om vilken återkravet har skjutits upp, beräknas räntan för anståndstiden höjd med fyra procentenheter.

På en skatt som återkrävs på grund av ett väsentligt redovisningsfel och som inte har betalats till skatteverket senast på indrivningsmeddelandets förfallodag, beräknas räntan för förseningstiden höjd med fyra procentenheter.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

20 §

Skatter som skall återkrävas

Om de skatter som redovisas till skattetagaren inte förslår till betalning av de belopp som vid samma redovisning skall avdras och återkrävas, överförs skillnaden att indrivnas i samband med följande månadsredovisning. Det överförda beloppet anses i första hand utgöra skatt för det senaste skatteåret. Skattetagaren kan betala det ovan nämnda överförda beloppet utan att vänta på följande redovisning.

Ett överfört belopp behandlas vid rättelse- och slutredovisningarna som en del av den månadsredovisning i samband med vilken det skulle ha drivits in om det inte hade överförts.

21 §

Fel i redovisningen

Om ett för stort eller ett för litet belopp av misstag har redovisats till en skattetagare, rättas felet i samband med följande månadsredovisning.

Ett väsentligt fel skall rättas och de skatter som redovisats till för stort eller för litet belopp uppbäras eller betalas utan att följande redovisning inväntas. Det belopp som betalats till eller av skattetagaren behandlas i rättelse- och slutredovisningarna som en del av den redovisning som avses i 1 mom. För ett belopp som återkrävs skall till skattetagaren sändas ett indrivningsmeddelande.

En rättelse som avses i 2 mom. kan gälla en eller flera enskilda skattetagare, om rättelsens inverkan på de andra skattetagarnas andelar inte är betydande.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om när ett fel är väsentligt och när en rättelse inte anses vara betydande.

22 §

Anstånd

Om redan redovisade skatter återinkrävs av en skattetagare, kan skattestyrelsen på de villkor som den bestämmer på ansökan av skattetagaren bevilja anstånd med återkravet.

23 §

Beskattningsbar inkomst som motsvarar samfundsskatt

En kommuns och en församlings andelar av samfundens inkomstskatt, som fastställts i samband med slutförandet av beskattningen, omvandlas till en kalkylerad beskattningsbar inkomst eller till skattören för skatteåret genom tillämpning av inkomstskatteprocenten eller uttaxeringen per skattöre för skatteåret i respektive kommun och församling.

24 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Skattestyrelsen meddelar närmare bestämmelser om redovisningsförfarandet.

6 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1998.

Genom denna lag upphävs

1) 2 a och 3 kap. och 30 § 2 och 3 mom. lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978), av dessa lagrum 2 a och 3 kap. sådana de lyder jämte ändringar och 30 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1034/1978, samt

2) 30 och 32 § lagen den 20 juli 1992 fastighetsskattelagen (654/1992), av dessa lagrum 32 § sådan den lyder i lag 1560/1995.

De upphävda bestämmelserna tillämpas dock alltså på de skatter som skall redovisas, på det sätt som bestäms i 26—31 §.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

26 §

Skatter som i det första skedet omfattas av lagen

De andra skatter än samfundsskatter som

avses i lagen om beskattningsförfarande, samt de skatter som avses i lagen om förskottsutbörd och lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift redovisas i enlighet med denna lag från och med skatteåret 1998. På skatterna för skatteåret 1997 tillämpas denna lag från den dag då lagen träder i kraft.

I fråga om redovisning av skogsvårdsavgift gäller på motsvarande sätt 1 mom.

Fastighetsskatt redovisas i enlighet med denna lag från och med den fastighetsskatt som debiteras för år 1998.

På källskatt som redovisas till kommunerna i landskapet Åland tillämpas denna lag från den dag då lagen träder i kraft.

På samfundsskatter tillämpas denna lag från och med skatteåret 1999, och skatterna redovisas första gången i enlighet med denna lag vid redovisningen i februari 1999.

27 §

Redovisning av skatter för tidigare år

De andra skatter än samfundsskatter som avses i lagen om beskattningsförfarande redovisas i enlighet med denna lag på följande sätt:

1) skatterna för skatteåret 1988 och tidigare skatteår från och med intag, återbärningar och andra redovisningstransaktioner som hänförs till kalenderåret 1999,

2) skatterna för skatteåret 1989 från och med intag, återbärningar och andra redovisningstransaktioner som hänförs till kalenderåret 2000,

3) skatterna för skatteåret 1990 från och med intag, återbärningar och andra redovisningstransaktioner som hänförs till kalenderåret 2001,

4) skatterna för skatteåren 1991 och 1992 från och med den 1 januari 1999, och

5) skatterna för skatteåren 1993—1996 från och med den 1 januari 2000.

Skogsvårdsavgifterna för skatteåret 1996 och tidigare skatteår redovisas i enlighet med denna lag från den 1 januari 2000.

De fastighetsskatter som påförs för åren 1994—1997 redovisas i enlighet med denna lag från den 1 januari 2000 och de fastighetsskatter som hänförs till år 1993 från den 1 januari 1999.

Samfundsskatterna för skatteåret 1998 och tidigare skatteår redovisas i enlighet med 16 § i denna lag från början av det åttonde kalenderåret efter respektive skatteår. Övriga

bestämmelser i denna lag tillämpas på redovisningarna av samfundsskatt för skatteåret 1998 och tidigare skatteår från och med den redovisning som görs i februari 1999.

28 §

Tillämpning av tidigare lag

Före de tidpunkter som avses i 26 och 27 § redovisas skatterna på det sätt som bestäms i lagen om skatteuppbörd och fastighetsskattelagen samt med stöd av dem.

29 §

Avdrag för förskottsåterbäringar i redovisningarna för skatteåren 1997 och 1998

Förskottsåterbäringar för skatteåren 1997 och 1998 på andra skatter än samfundsskatter som avses i lagen om beskattningsförfarande avdras med avvikelse från 3 § i denna lag i redovisningen för den månad då beskattningen upphör.

30 §

Fastställande av de enskilda kommunernas och församlingarnas utdelning för skatteåren 1999—2001

Vid redovisningarna av samfundsskatterna för skatteåren 1999 och 2000 har utdelningen enligt 13 § en vikt på 50 procent och den enligt 12 d § lagen om skatteuppbörd senast fastställda utdelningen en vikt på 50 procent. Den så bestämda utdelningen rättas så att

Nådendal den 10 juli 1998

det belopp som varje enskild kommun enligt dem får i samfundsskatt avviker från motsvarande belopp beräknat enligt den utdelning som fastställts i enlighet med 12 d § lagen om skatteuppbörd med högst 1 500 mark per invånare. För församlingarnas del förfars på motsvarande sätt, så att skillnaden är högst 110 mark per invånare.

Den utdelning som skall tillämpas under skatteåret 2001 och som bestäms enligt 13 § rättas så att beloppet av den samfundsskatt som enligt utdelningen tillfaller de enskilda kommunerna är högst 4 000 mark mindre per invånare än motsvarande utdelningsbelopp som fastställts enligt 12 d § lagen om skatteuppbörd.

När grunderna för beräkning av den preliminära utdelningen för skatteåren 1999 och 2000 fastställs, kan man i stället för de uppgifter om koncerner som avses i 13 § 2 mom. använda koncernuppgifterna i Statistikcentralens företags- och arbetsställeregister.

31 §

Räntor under övergångsperioden

De räntor och förhöjningar som betalas till respektive uppbärs hos skattetagarna och som hänför sig till de skatter som avses i 27 § beräknas på det sätt som bestäms i lagen om skatteuppbörd och fastighetsskattelagen samt med stöd av dem. Från den dag då denna lag träder i kraft fastställs den månatliga ränteprocenten dock utgående från den i 19 § nämnda årliga räntan.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 533

L a g**om ändring av 124 § inkomstskattelagen**

Given i Nådendal den 10 juli 1998

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 124 § 5 mom., samt
ändras i 124 § rubriken samt 2 och 3 mom., av dessa 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag
 1263/1997, som följer:

124 §

Fastställande av skatten

 Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst
 är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund
 och samfällda förmåner är likaså 28. Om
 fördelningen av skatten från samfund och
 samfällda förmåner mellan skattetagarna be-
 stäms i lagen om skatteredovisning (532/
 1998). På samfunds och samfällda förmånens
 inkomst från landskapet Åland skall dock för

skatteåren 2001—2003 betalas 15,96 procent
 i skatt till staten.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst
 som partiellt skattefria samfund, väglag och
 allmännyttiga samfund vilka avses i 21 §
 1 mom. har erhållit från en fastighet är
 12,04. Om fördelningen av skatten från des-
 sa samfund mellan kommunen och försam-
 lingen bestäms i lagen om skatteredovisning.

 Denna lag träder i kraft den 1 augusti
 1998.

Nådendal den 10 juli 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Jouko Skinnari*

RP 54/1998
 StaUB 18/1998
 RSv 75/1998

2 480301/71

Nr 534

L a g
om skogsvårdsföreningar

Given i Nådendal den 10 juli 1998

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som bestäms i 67 § riksdagsordningen, föreskrivs:

1 §

Syftet med skogsvårdsföreningar

En skogsvårdsförening är en sammanslutning av skogsägare vilken har till syfte att främja lönsamheten hos det skogsbruk som skogsägarna idkar och uppnåendet av de övriga mål som de uppställt för sitt skogsbruk samt främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbar skötsel och användning av skogarna.

För att nå sina syften har skogsvårdsföreningen rätt att få sådana skogsvårdsavgifter som avses i denna lag.

2 §

Definitioner

Med *skogsägare* avses i denna lag den som vid ingången av ett kalenderår äger en fastighet som inbegriper mark vilken kan användas till skogsbruk (*skog*). Vad som i denna lag bestäms om skogsägare tillämpas även på den som har ständig besittningsrätt till skogen. Bestämmelserna om skogsägare tillämpas inte på den vars besittningsrätt till skogen baserar sig på ett avtal som skogsägaren eller en tidigare ägare har ingått.

Som skogsägare betraktas fysiska personer eller sådana samfund, sammanslutningar eller samfällda förmåner som avses i inkomstskattelagen (1535/1992). I fråga om skog som makar äger eller besitter gemensamt betraktas makarna tillsammans som skogsägare.

Med *mark som kan användas till skogsbruk* avses sådan skogsmark som avses i 3 § skogsskatteförordningen (1208/1991).

3 §

Skogsvårdsföreningens allmänna uppgift

En skogsvårdsförening har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde erbjuda skogsägarna de tjänster som de behöver när de idkar skogsbruk och att ordna sådan fackmannahjälp som skogsägarna därvid kan behöva.

4 §

Krav på opartiskhet

En skogsvårdsförening och dess anställda skall behandla de skogsägare som betalar skogsvårdsavgift opartiskt. När det är fråga om uppgifter i anslutning till virkeshandel

får skogsvårdsföreningen eller dess anställda inte heller genom egna åtgärder försätta köparna inbördes i olika ställning.

I syfte att utjämna betydande skillnader i sammangående skogsvårdsföreningars förmögenhet kan avvikelser från det i 1 mom. nämnda kravet på opartiskhet göras i fråga om skyldigheten att betala skogsvårdsavgift under högst tre år.

5 §

Skogsvårdsförenings verksamhetsområde

Skogscentralen fastställer på ansökan gränserna för skogsvårdsföreningens verksamhetsområde. Den skogscentral är behörig inom vars verksamhetsområde det finns mest sådan för fastställelse förelagd mark som kan användas till skogsbruk.

En skogsvårdsförenings verksamhetsområde skall fastställas till en sådan storlek att det med hjälp av de skogsvårdsavgifter och andra inkomster som inflyter från verksamhetsområdet är möjligt för skogsvårdsföreningen att skaffa tillräckligt med personal och andra resurser för att uppnå sitt syfte och utföra sina uppgifter. Ett mål är även att skogsvårdsföreningens gränser i mån av möjlighet skall följa andra förvaltningsgränser. På grund av särskilt vägande orsaker kan man avvika från dessa krav.

Närmare bestämmelser om skogsvårdsförenings verksamhetsområde utfärdas genom förordning.

6 §

Medlemskap i skogsvårdsförening

Medlemmar i en skogsvårdsförening är, om de inte avböjer medlemskap, de skogsägare som har besittningsrätt till skog inom föreningens verksamhetsområde och är skyldiga att för skogen betala skogsvårdsavgift till skogsvårdsföreningen. I fråga om en fastighet eller ett område som ägs av flera gemensamt är alla ägare på det sätt som avses ovan medlemmar i skogsvårdsföreningen. Andra skogsägare har rätt att bli medlemmar så som bestäms i föreningslagen (503/1989).

En skogsägarers medlemskap i en skogsvårdsförening börjar när föreningens verksamhetsområde har fastställts och föreningen registrerats. Medlemskapet i en skogsvårdsförening upphör när skogsägarers skriftliga

anmälan om utträde har inkommit till skogsvårdsföreningen. I skogsvårdsföreningens stadgar kan inte bestämmas att utträdet träder i kraft först efter en bestämd tid eller rätten till utträde på andra sätt begränsas.

Om uteslutning av en medlem i en skogsvårdsförening gäller föreningslagen. Utträde eller uteslutning ur en skogsvårdsförening upphäver inte rätten för en skogsägare som betalar skogsvårdsavgift att få service av skogsvårdsföreningen.

7 §

Verksamhet inom virkeshandel och drivning

En skogsvårdsförening får inte idka handel genom att köpa eller sälja avverkningsrätter eller virke för egen räkning eller idka annan näringsverksamhet som inte är nödvändig för uppnående av föreningens syfte eller utförande av dess uppgifter. En skogsvårdsförening kan ingå virkeshandelsavtal, med undantag för energivirke och virke som levereras till småföretag för egen förädling inom skogscentralens verksamhetsområde, endast med skriftliga fullmakter i de ifrågavarande skogsägarnas namn. Med energivirke avses i denna lag utöver virke avsett till bränsle även gagnvirke från samma stämplingspost. Med småföretag avses i denna lag ett företag vars huvudsakliga verksamhetsområde är träförädling och vars årliga genomsnittsförbrukning uppgår till mindre än 6 000 kubikmeter fast mått rundvirke.

I fråga om virkeshandel och drivning i samband därmed, utom då det gäller energivirke eller sådant i 1 mom. avsett virke som småföretag behöver, kan skogsvårdsföreningen ge fackmannahjälp och service bara åt säljaren eller av denne befullmäktigat ombud. Denna service får dock inte försvaga den fackmannahjälp som ges skogsägarna för uppgifter inom skogsvården.

En skogsvårdsförening får inte vara delägare eller medlem i en sammanslutning, som huvudsakligen idkar verksamhet förbjuden för skogsvårdsföreningar. Detsamma gäller delägarskap, medlemskap eller bestämmande inflytande i en sammanslutning, inom vilken en sammanslutning i en koncern enligt 6 § bokföringslagen (1336/1997) huvudsakligen idkar sådan verksamhet.

Närmare bestämmelser om skogsvårdsföreningens samt dess förtroendevaldas och anställdas verksamhet inom virkeshandel och

drivning utfärdas genom beslut av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor.

8 §

Grunderna för skogsvårdsavgiften

För sådan mark som kan användas till skogsbruk skall i skogsvårdsavgift betalas skogsägarvis en grundavgift och en hektarbestämd avgift. Grundavgiften är 70 procent av det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

För den hektarbestämda avgiften indelas landet i fyra zoner som följer:

1) Till den första zonen hör hela Södra Finlands län samt de kommuner i Västra Finlands län och Östra Finlands län som inte hör till den andra zonen.

2) Till den andra zonen hör i *Västra Finlands län* kommunerna Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Bötom, Dragsfjärd, Etseri, Evijärvi, Gustavs, Halsua, Himanka, Honkajoki, Houtskär, Ilmajoki, Iniö, Jakobstad, Jalasjärvi, Jurva, Jämijärvi, Kankaanpää, Kannus, Karleby, Karstula, Karvia, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kihniö, Kinula, Kivijärvi, Korpo, Korsholm, Korsnäs, Korteshjärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuortane, Kurikka, Kyyjärvi, Laihela, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehtimäki, Lestijärvi, Lillkyro, Lochteå, Malax, Maxmo, Merimasku, Nagu, Nurmo, Nykarleby, Närpes, Oravais, Parkano, Pedersöre, Perho, Peräseinäjoki, Pihtipudas, Pylkönmäki, Rimito, Sastmola, Seinäjoki, Siikainen, Soini, Storkyro, Storå, Toholampi, Tövsala, Töysä, Ullava, Vasa, Velkua, Vetil, Vimpele, Västanfjärd, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro och Östermark, i *Östra Finlands län* kommunerna Ilomants, Juuka, Kiuruvesi, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi, Rautavaara, Sonkajärvi, Valtimo och Vieremä samt i *Uleåborgs län* de kommuner som inte hör till den tredje zonen.

3) Till den tredje zonen hör Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski i Uleåborgs län samt de kommuner i Lapplands län som inte hör till den fjärde zonen.

4) Till den fjärde zonen hör Enontekis, Enare och Utsjoki i Lapplands län.

Den hektarbestämda avgiften kan inom den första zonen vara högst elva procent, inom den andra zonen högst sju procent, inom den tredje zonen högst tre procent och inom den fjärde zonen högst en och en halv pro-

cent av det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet. Maximibeloppet av den arealbaserade skogsvårdsavgift som skogsägaren skall betala till skogsvårdsförening är inom alla zoner trettio gånger det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

9 §

Påförande av skogsvårdsavgiften

Skogsvårdsföreningen beslutar om den hektarbestämda avgiftens storlek för ett kalenderår i sänder. Utanför skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden uttas en grundavgift och i hektarbestämd avgift hälften av det zonbestämda maximibelopp som avses i 8 § 3 mom.

Skogsvårdsavgift påförs inte, om arealen av en skogsägares mark som kan användas till skogsbruk inom skogsvårdsföreningens verksamhetsområde understiger tolv hektar i Lapplands län, sju hektar i Uleåborgs län och fyra hektar i landet i övrigt. En skogsägare som på det sätt som avses i 6 § 1 mom. har blivit medlem i en skogsvårdsförening är dock skyldig att betala grundavgiften så länge han är medlem i skogsvårdsföreningen.

Det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet fastställer årligen på framställning av Skogsforskningsinstitutet det aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under de tre närmast föregående kalenderåren i hela landet.

10 §

Befrielse från skogsvårdsavgift

En skogsägare befrias på begäran från skogsvårdsavgift för sin skog för högst tio år, om följande villkor uppfylls:

1) för skogen har uppgjorts en skogsbruksplan som är i kraft,

2) skogen i minst tre år har skötts och använts med iakttagande av kraven på god skötsel och användning av skogarna,

3) skogen inte belastas av klara skogsvårdsmässiga brister,

4) för skötsel och användning av skogen finns att tillgå andra än skogsfackmän an-

ställda vid en skogscentral eller skogsvårdsförening, om skogsägaren eller maken inte själv är skogsfackman eller har en examen motsvarande skogsbruksföretagarexamen eller har avlagt ett fristående prov på samma nivå, samt

5) skogsägaren inte är medlem i den skogsvårdsförening inom vars verksamhetsområde skogen finns.

Befrielse från skogsvårdsavgift söks hos den skogscentral inom vars verksamhetsområde skogen finns. Befrielse gäller även skog som kommer i en sådan skogsägares ägo som fått befrielse från skogsvårdsavgift under den tid befrielsen gäller, om befrielsen har beviljats för alla skogar som är i skogsägarens ägo inom skogscentralens verksamhetsområde vid tidpunkten då ansökan har lämnats in. Ett beslut genom vilket rätt till befrielse från skogsvårdsavgift har beviljats tillämpas första gången på skogsvårdsavgiften för det år som följer på det år då ansökan gjordes.

Om villkoren i 1 mom. inte längre uppfylls, skall skogscentralen efter att ha hört skogsägaren upphäva befrielsen från skogsvårdsavgift. Ett beslut genom vilket befrielse från skogsvårdsavgift har upphävts tillämpas första gången på skogsvårdsavgiften för det år som följer på det år då beslutet vann laga kraft.

11 §

Redovisning av avgifter

Av de skogsvårdsavgifter som uppbärs inom en skogsvårdsförenings verksamhetsområde redovisas 98 procent till skogsvårdsföreningen och 2 procent till skatteförvaltningen som ersättning för uppbörd och redovisningen av avgifterna. En skogsvårdsförening kan likväl inte få medlen förrän föreningens verksamhetsområde har fastställts.

De skogsvårdsavgifter som uppbärs utanför skogsvårdsförenings verksamhetsområde redovisas till skogscentralen.

12 §

Användning av medlen

En skogsvårdsförening skall använda de medel som inflyter med stöd av 11 § 1 mom. i främsta hand till sådan rådgivning,

utbildning och information till skogsägarna inom dess verksamhetsområde som avser skogsskötsel eller som i allmänhet främjar skogsbruket samt för skogsvårdsföreningens administrativa uppgifter. Medel får användas för att främja en bärkraftig skötsel och användning av skogarna samt för att trygga förutsättningarna för biologisk mångfald i skogarna. Medlen är avsedda för att främja åtgärder som är viktiga speciellt ur virkesproduktionssynvinkel.

Skogsvårdsavgifter får inte användas till de egentliga arbetskostnaderna för sådan arbetstjänst som skogsvårdsföreningen tillhandahåller och inte heller annars på ett sådant sätt som innebär en väsentlig snedvridning av konkurrensen. Skogsvårdsavgifter får inte heller användas till virkeshandelsverksamhet, med undantag för uppgörande av virkesförsäljningsplaner.

Skogscentralen skall av de medel som inflyter till den med stöd av 11 § 2 mom. deponera hälften att överlåtas till skogsvårdsförening som senare inleder sin verksamhet inom området, medan hälften av medlen skall användas till att främja det enskilda skogsbruket inom området.

Närmare bestämmelser om användningen av de avgifter som uppbärs med stöd av denna lag utfärdas genom förordning, och med stöd av den genom beslut av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor.

13 §

Uppbörd av avgifterna

Den myndighet som ansvarar för beskattningen räknar ut den skogsvårdsavgift som varje skogsägare skall betala samt uppbär och redovisar avgifterna.

Vad som bestäms om beskattningsförfarandet samt om sökande av ändring i beskattningen skall på motsvarande sätt gälla skogsvårdsavgiften i tillämpliga delar.

14 §

Reservfond och ekonomiska ansvarsförbindelser

Skogsvårdsföreningen skall ha en reservfond, vars medel skall uppgå minst till beloppet av de skogsvårdsavgifter som i medeltal per år influtit till föreningen under de tre närmast föregående åren. De medel som

hör till reservfondens minimibelopp får föreningen använda endast med tillstånd av skogscentralen när särskilda skäl det kräver. Reservfonden skall kompletteras, om den på grund av att medel använts eller skogsvårdsavgiften stigit blivit mindre än vad som anges ovan.

Skogsvårdsföreningen kan göra placeringar och i andra än i 7 § 3 mom. avsedda sammanslutningar åta sig ansvarsförbindelser, om de är ringa i förhållande till föreningens ekonomi. Det sammanlagda beloppet av placeringarna och ansvarsförbindelserna får inte överstiga föreningens fria egna kapital. Placeringarna och ansvarsförbindelserna får inte äventyra föreningens verksamhet.

15 §

Beslutsfattande i skogsvårdsförening

Den beslutanderätt som tillkommer skogsvårdsföreningens medlemmar utövas av fullmäktige, vars ledamöter föreslagits av medlemmarna och utsetts genom val. Om skogen ägs av ett samfund, en sammanslutning eller en samfällid förmån som avses i 2 § 2 mom. eller av makar gemensamt, har skogsägarna en gemensam röst. Fullmäktige väljs på en gång utan indelning i valdistrikt med anlitande av posten. När en skogsvårdsförening sammanslås med en annan kan fullmäktige likväl första gången väljas med iakttagande av indelning i valdistrikt. Fullmäktiges mandattid är fyra år.

Medlemmarna i skogsvårdsföreningens styrelse väljs så att styrelsens sammansättning i tillräcklig mån är representativ för de olika delarna av skogsvårdsföreningens verksamhetsområde och skogsägarkåren.

När beslut fattas om sammanslagning av skogsvårdsföreningar och om arrangemang i samband därmed, gäller som beslut, utan hinder av 27 § föreningslagen, den mening som vid omröstning fått mer än hälften av rösterna. Vid lika röstetal gäller som beslut den mening som mötets ordförande meddelar att han omfattar eller, om omröstning sker vid ett särskilt omröstningstillfälle eller med anlitande av posten, den mening som vinner vid lottdragning. Det är inte möjligt att i skogsvårdsföreningens stadgar avvika från detta beslutsförfarande.

Skogsvårdsföreningens fullmäktige tillsätter en valbestyrelse, som ansvarar för förrättandet av val. För valet har skogsvårdsför-

eningen rätt att av den myndighet som ansvarar för beskattningen få en förteckning över de skogsägare som är skyldiga att betala skogsvårdsavgift.

Genom förordning bestäms närmare om valet av fullmäktige för en skogsvårdsförening.

16 §

Bokföring och revision

En skogsvårdsföreningens räkenskapsperiod är ett kalenderår. Skogsvårdsföreningens bokföring skall upprättas så att av den framgår hur skogsvårdsavgiftsmedlen har använts. Beträffande skogsvårdsföreningens bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut gäller bokföringslagen.

För revisionen skall skogsvårdsföreningens fullmäktige välja minst en revisor, som är av Centralhandelskammaren, av en handelskammare eller av revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisor eller revisionssammanslutning. Om skogsvårdsföreningen har bara en revisor och denne inte är en sådan revisionssammanslutning som avses ovan, skall åtminstone en revisorssuppleant utses. Beträffande skogsvårdsföreningens revision gäller revisionslagen (936/1994).

17 §

Jäv

Beträffande jäv för styrelsemedlemmar och funktionärer i en skogsvårdsförening gäller i tillämpliga delar 10 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

18 §

Skadeståndsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs i föreningslagen skall en medlem i en skogsvårdsföreningens styrelse och en anställd vid föreningen ersätta föreningen, en medlem av föreningen eller någon annan förorsakad skada som uppstått genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter utfärdade med stöd av den. På ersättning för sådan skada tillämpas i övrigt föreningslagen. Angående skadeståndsskyldighet för den som står i arbetsförhållande till en

skogsvårdsförening gäller vad som särskilt föreskrivs därom.

19 §

Anmälningar till föreningsregistret

När en skogsvårdsförenings verksamhetsområde har fastställts, skall föreningen omedelbart registrera sig på det sätt som anges i 48 § föreningslagen.

De till föreningsregistret riktade anmälningar som avses i 9 kap. föreningslagen skall skogsvårdsföreningen tillställa skogscentralen, som skall sända dem vidare till den myndighet som avses i 47 § 1 mom. föreningslagen.

Namnet på en sådan förening som avses i denna lag skall innehålla ordet "metsänhoityhdistys" eller motsvarande svenskt ord. Dessa ord får inte användas i namnet på någon annan förening.

20 §

Förhållande till föreningslagen

Om inte något annat följer av denna lag eller av förordning som utfärdats med stöd av den tillämpas föreningslagen på skogsvårdsföreningar.

21 §

Ändringsökande

I beslut som meddelats med stöd av denna lag får ändring sökas så som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

22 §

Tillsyn och påföljder

Skogscentralen utövar tillsyn över skogsvårdsföreningarna inom sitt verksamhetsområde. Skogscentralen har rätt att av en skogsvårdsförening få de uppgifter, handlingar och utredningar som den anser sig behöva för tillsynen. Uppgifter som erhållits för tillsynen över en skogsvårdsförening får inte röjas för utomstående eller användas för annat ändamål utan tillstånd av skogsvårdsföreningen.

Skogscentralen skall rikta en skriftlig anmärkning mot den som handlar i strid med

denna lag eller med stöd av den utfärdade föreskrifter eller bestämmelser.

Om verksamhet som strider mot denna lag eller med stöd av den utfärdade föreskrifter eller bestämmelser är av grov beskaffenhet eller fortsätter efter en sådan anmärkning som avses i 2 mom., skall skogscentralen förplikta vederbörande att iaktta föreskrifterna och bestämmelserna. Förpliktelsen kan förenas med vite i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990). I beslutet kan bestämmas att det skall iakttagas trots att ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

23 §

Ledning av och tillsyn över verkställigheten

Ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag ankommer på det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet, som kan meddela allmänna föreskrifter och anvisningar om verkställigheten av lagen.

24 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom denna lag upphävs lagen den 17 november 1950 om skogsvårdsföreningar (558/1950) jämte ändringar (*den gamla lagen*).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

26 §

Övergångsbestämmelser som gäller skogsvårdsavgiften

Skogsvårdsavgifterna för 1999 uppbärs och redovisas enligt den gamla lagen. Skogsvårdsavgifterna för 2000 uppbärs och redovisas enligt denna lag. Från ingången av 2001 redovisas dock skogsvårdsavgifterna enligt denna lag oberoende av uppbringningsåret.

Nr 534

De fjärdedelar av skogsvårdsavgiften vilka avses i 8 § 4 mom. i den gamla lagen uppbärs och redovisas dock enligt den gamla lagen.

Vid användningen av de skogsvårdsavgifter som redovisats enligt 13 § i den gamla lagen iaktas den gamla lagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser så länge dessa medel används.

En enligt 8 § 4 mom. i den gamla lagen beviljad rätt att betala en fjärdedel av skogsvårdsavgiften gäller den tid för vilken den beviljats, dock högst till den 31 december 2001, om inte skogscentralen beslutar något annat. I fråga om skogsmark som sköts och används för statens räkning är rätten att betala en fjärdedel av skogsvårdsavgiften i kraft till nämnda datum, om inte skogscentralen beslutar något annat. Fjärdedelen av skogsvårdsavgiften beräknas på det procenttal som skogsvårdsföreningen sista gången påfört enligt 8 § 2 mom. i den gamla lagen.

27 §

Andra övergångsbestämmelser

Behandlingen av sådana i den gamla lagen avsedda ärenden som är anhängiga när den-

Nådendal den 10 juli 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

na lag träder i kraft slutförs enligt den gamla lagen.

Skogsvårdsförenings stadgar skall ändras så att de stämmer överens med denna lag senast den 31 december 2000.

Fullmäktige som avses i 15 § 1 mom. och styrelse som avses i 15 § 2 mom. skall utses för varje skogsvårdsförening senast den 31 december 2000. Fullmäktiges och styrelsens mandatperioder börjar den 1 januari 2001.

Delägarskap i en skogsvårdsförening eller medlemskap i en sammanslutning som huvudsakligen idkar virkeshandel skall, om delägarskapet eller medlemskapet uppkommit medan den gamla lagen gällde och strider mot 7 § 3 mom. i denna lag, ändras i överensstämmelse med denna lag senast den 31 december 2006. Ett gammalt avtal enligt vilket en skogsvårdsförening lämnar en virkesköpare tjänster, skall om avtalet ingåtts medan den gamla lagen gällde och strider mot 7 § 2 mom. i denna lag upphöra senast den 31 december 1999.

Gränserna för skogsvårdsföreningarnas verksamhetsområden, som fastställts med stöd av 2 § i den gamla lagen, förblir i kraft vid denna lags ikraftträdande.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*